

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਮ ਫਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1959 ਦੀ ਐਫ.ਏ.ਓ. 47-ਡੀ

ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਾਨੂੰਨ (1951 ਦਾ XL111)--- ਧਾਰਾ 99 ਅਤੇ 123(7) — ਮੰਗੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ, ਨਾਮ ਕੱਢੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ—ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਮੁੱਦਾ—ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ—ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ—ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ—ਚੋਣ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਸਿਪਾਂਤ—ਭਾਵੇਂ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ—ਦੱਸੇ ਗਏ ਅੰਤਰ ਦੇ ਬਿੰਦੂ—ਸੈਕਸ਼ਨ 123(1) -ਵੋਟਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਕਰ - ਕੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਹੈ - ਟੈਕਸ-ਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦਾ - ਕੀ "ਬੇਲੋੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ" ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੁਝ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਤੇ ਜ਼ਿਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 99 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਰਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਿਰਾਹ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 99, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਜ਼ਿਰਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਸਮੇਂ, ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਰਿਕਾਰਡ. ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪੂਰਾ ਹਲਕਾ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਜੋ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਾ ਆ ਜਾਣ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, 'ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ (ਏਜੰਟ) ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਹਿੱਸਾ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੋਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸ਼ੱਧਤਾ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇਤਾ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਸਵਾਲ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਾਲਾਤ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਗਲਤ ਖੇਡ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਜਿਹੀ ਮਨਾਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਖ਼ਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਾ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸ਼ਰਾਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਉਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਕਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 123(7), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਰੀਪ੍ਰਹਕ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਲਈ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 123(7) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(2) ਦਾ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਬੀ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਭਲਾਈ ਵਿੱਚ। ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਰਾਜ, ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਮ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਮੰਗਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਮੰਗਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਕੈਂਪਬੈਲਪੁਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 11 ਦਸੰਬਰ, 1958, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ।

ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ:-

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਡੀ.ਡੀ. ਚਾਵਲਾ, ਬੀ.ਸੀ. ਮੀਸ਼ਾ, ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਸ਼ਨ • ਚਾਵਲਾ, ਅਤੇ ਐਲ.ਆਰ. ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਦੁਆ, ਜੇ.—ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 116-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਫਲ, ਇੱਕ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1957 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਦਾ।

ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ 1957 ਦੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਸੰਸਦ ਲਈ ਛੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਚੋਣ ਲੜੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੋਲਿੰਗ 3 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਪੋਲਿੰਗ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ:-

ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ 63,848

ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ... 48,248

ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਗੁਰਚਰਨ ਕੌਰ... 1,360

ਸ੍ਰੀ ਹੁਕਮ ਚੰਦ...1475

ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਦੱਤ ਭੁਵਨੇਸ਼ 925

ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਪਿੰਡੀ ਦਾਸ...1151

ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਸਫਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਫਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸਬੰਧਤ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਵੀ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਫਲ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਪੋਲਿੰਗ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਗਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਫਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਛੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਜੋਂ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇਕਲੌਤਾ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 10 ਜੂਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। 1957, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 6, ਸੋਢੀ ਪਿੰਡੀ ਦਾਸ। ਨੇ 18 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਫਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਏ 18 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ 10 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ 18 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਹੁਕਮ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਮ ਫਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਧੇ ਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ। ਇੱਕ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਜੁਲਾਈ, 1957 ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤੱਤ ਸਨ: -

(i) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜੋ ਝੂਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਝੂਠਾ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। 2, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 7) ਦੀ ਚੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ, ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੇ ਗਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ, ਯੁਵਕ ਸਮਾਜ, ਸਦਰ ਬਜ਼ਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਹੇਠ ਨਾਗਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ, ਜੋ ਕਿ ਐਸਪਲੇਨੇਡ ਰੋਡ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਸਮੇਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ।

- (a) ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੀ.ਏ. ਆਨਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਹੈ?
- (ਬੀ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਲਿਆ ਹੈ? ਥੱਲੇ ਜਾਓ ?
- (c) ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ R.S.S. ਫੰਡ?
- (d) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਗੋਆ ਜਾਣ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ?
- (e) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ R.S.S. ਦੀ ਇੱਕ ਜੀਪ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ?
- (f) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਵਿਖੇ ਇਕ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਕਿਉਂ ਲਗਾਇਆ?
- (g) ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਰਗੇ ਨਿਕੰਮੇ ਅਤੇ ਕਾਇਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਚੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ: -
 - (a) ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਝੂਠੇ ਵੰਗ ਨਾਲ ਬੀ.ਏ. ਸਨਮਾਨਾਂ ਨਾਲ;
 - (ਬੀ) ਉਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਥੱਲੇ ਜਾਓ;
 - (c) ਉਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ R.S.S. ਫੰਡ;
 - (d) ਉਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਗੋਆ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਉਸਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ;
 - (e) ਉਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ R.S.S. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਜੀਪ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ;
 - (f) ਉਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ; ਅਤੇ (g) ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਇਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਪੋਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਚੋਣ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ; ਇਹ ਪੋਸਟਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਚੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਇਲਜ਼ਾਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਉੱਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਲਿਪੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਐਸਪਲੇਨੇਡ ਰੋਡ, ਦਿੱਲੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਗੁਪਤਾ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਚੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਪਨਾਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੋਸਟਰ ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਫਿਰ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਰ ਛਾਪਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਵੀ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ।

ਫਿਰ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੋਲਿੰਗ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਤਿਕ ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ।, ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਮੈਂ ਇਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਿਆਨ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(ii) ਅਗਲੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਬੱਲਭ ਪੰਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਾਸ਼ਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 1 ਮਾਰਚ, 1957, ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ. ਇਹ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ 2 ਮਾਰਚ, 1957 ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ 'ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟਾਈਮਜ਼' ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਭਾਸ਼ਣ, ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, • ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਫਿਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਬੱਲਭ ਪੰਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਕ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰ ਨੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਤੋਂ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ 6J ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਡੀ. ਕਪਿਲਾ, ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ 1 ਮਾਰਚ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਿਸਾਲ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਸੰਸਦੀ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਲਈ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਂਗਰਸੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਹੋਰ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰਾਂ ਉੱਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਅਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਗੁਪਤਾ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੋਨੇ-ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰਾਫਾ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਘਟਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਰਕ ਐਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਫਰਵਰੀ, 1957 ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਫਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ

(iii) ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਅਗਲਾ ਦੋਸ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ- ਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ, ਨੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 24 ਫਰਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਦੇ ਫੈਜ਼ਗੰਗ, ਤੋਕਰੀਵਾਲਨ ਅਤੇ ਪੱਤਰੀ ਨਾਹਰ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।

(iv) ਫਿਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਪੋਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬੈਲਟ-ਬਾਕਸ ਓਨੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸਨ ਜਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰੀ ਸੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜੇ ਬਿਨਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ (ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 18(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

1-A. ਕੀ ਧਾਰਾ 123(4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਮਲ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰੇ 7 ਤੋਂ 15-ਏ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ? ?

1-ਬੀ. ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1-ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਵਾਪਿਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਸਨ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ?

2-ਏ. ਕੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ [ਸੈਕਸ਼ਨ 123(2)] ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਸੀ? ਪੈਰਾ 16 ਤੋਂ 18 (ਏ) ਅਤੇ 18-ਬੀ ਅਤੇ 19 (ਏ) ਅਤੇ 19-ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ.ਬੀ. ਪੰਤ ਦੁਆਰਾ?

2-ਬੀ. ਜੇਕਰ ਸਹਿਮਤੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਨਾਲ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ?

3-ਏ. ਕੀ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 [ਸੈਕਸ਼ਨ 123(1)] ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਆਦਿ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਸੀ ਜਾਂ ਪੈਰੇ 19(c) ਅਤੇ 20 ਅਤੇ 20-A ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ?

3-ਬੀ. ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ?

4-ਏ. ਕੀ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 [ਸੈਕਸ਼ਨ 123(1)] ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਆਦਿ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਸੀ? ਪੈਰੇ 21, 22 ਅਤੇ 22-ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ?

4-ਬੀ. ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਉੱਤੇ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ?

5-ਏ. ਕੀ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਮਲ [ਸੈਕਸ਼ਨ 123(1)], ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 23 ਅਤੇ 23-ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ?

5-ਬੀ. ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਮਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਵਾਪਿਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਚੋਣ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ?

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(v) ਕੀ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ, ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਈ

(ਨੋਟ 1.—ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ, ਭੌਤਿਕ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਨੋਟ 2.—ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰੇ 24 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੀ ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ (ਚੋਣ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ) ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 18(2), 56(iii)(d) ਦੀ ਚੋਣ ਸਮੇਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ? ਇਸ ਨਾਲ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

8-ਏ. ਕੀ ਗੁਰ-ਕੀ-ਮੰਡੀ, ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਅਤੇ ਅੰਧਾ ਮੁਗਲ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 26)।

8-ਬੀ. ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਧਾ ਮੁਗਲ ਅਤੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਧਮਕਾ ਕੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 27-ਏ)।

8-ਸੀ. ਸੀ.ਐਚ. ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਗੁਰ-ਕੀ-ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਚੋਣ ਵਾਪਸੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ? (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 27-ਏ)।

8-ਡੀ. ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਾਈ ਦਾਸ ਨੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅੰਧਾ ਮੁਗਲ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਧਮਕਾ ਕੇ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ? (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 27-ਏ)।

8-ਈ. ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਧਮਕਾ ਕੇ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ? (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 27-ਏ)।

9. ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰਚਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਾਈ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਆਪ ਦੇ ਪੈਰੇ 28 ਅਤੇ 28-ਏ?

(ਨੋਟ।-ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਦੋ ਪੈਰੇ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗਾਈ ਦਾਸ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਉਦਾਹਰਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਲਗਭਗ 160 ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 8 ਅਤੇ 9 ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੋਸਟਰ, ਜੋ ਇਸ ਅੰਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 (ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2 (ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ) ਹਨ, ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3. ਚੋਣ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੋਸਟਰ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੋਸਟਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਕ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਣ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੋਸਟਰ ਗੁਪਤਾ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਛਾਪੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸਮਾਜ, ਸਦਰ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਉਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੋਰਚਾ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੂਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਈ ਸੀ। ' ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਤੋਂ 15A ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਿਆਰ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਖਤ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਗੁਪਤਾ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਰੜਾ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੋਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਖਰੜੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਗੁਪਤਾ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਖਰੜੇ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 2 ਵਰਗੇ ਪੋਸਟਰ ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਏ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ, ਉਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਡੀ. ਭਾਰਗਵ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਫਲ ਬਾਂਸਲ, ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਲ. ਸ਼ਰਮਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਫਲ ਬਾਂਸਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹਨ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2 ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਪੋਸਟਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪੋਸਟਰਾਂ, ਖਰੜਿਆਂ ਅਤੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਫੋਇਲਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਗੁਪਤਾ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਤੋਂ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋ ਪੋਸਟਰ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਬਿਲ ਬੁੱਕ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ੀਟਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸਮਾਜ, ਸਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਬਜ਼ਾਰ, (ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9) ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ, ਹੋਰ* ਸਨ। ਉਕਤ ਪ੍ਰੈਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੁਆ ਹੈ, ਜੇ. ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਫੜੇ ਹਨ ਜੋ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੰਤਵ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਰੜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਕੱਤਰ, ਯੁਵਕ ਸਮਾਜ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2 ਦੇ ਲੇਖਕ ਹੋਣ ਦਾ ਝੂਠਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਐਸ.ਆਈ. ਤੀਰਥ ਰਾਮ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 4) ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਖੋਜ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਪੋਸਟਰ ਦੇ ਲੇਖਕ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਰ ਨਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਲਈ। ਇਹ ਤੱਥ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਈ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ ਰਾਜ ਬਾਰੇ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ., 4, ਐਸ.ਆਈ. ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕ ਹੋਰ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੇ ਉਹ ਖਰੜਾ ਉਸ (ਦੇਸ ਰਾਜ) ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਛਪਾਈ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਸਰਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਕਥਿਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਯੂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੈਰਵੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲੰਬੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਖਰੜੇ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9 ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਫਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸੁਣਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਲਬ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕੇਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਸਮੇਤ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਵਚਨਬੱਧ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸਲ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦੋਵੇਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ - ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਖਰੜੇ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੰਗੇ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਸਖ਼ਤ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ।

ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਿੱਠਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਮੂਨਾ ਹੈਂਡਰਾਈਟਿੰਗ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ - ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੰਨਾ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਮਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ. ਸੰਸਦ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ - ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਲੜੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ; ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ - ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੂਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਮੂਨਾ ਲਿਖਤ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਵੀ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 12 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 99 ਅਧੀਨ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 9 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ 12 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ ਧਾਰਾ 99 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਠ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਜਿਠ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਤੇ ਜਿਠ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 99 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਅਜਿਹੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜੇ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਹੋਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਹੋਏ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਮਾਮਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਿਰਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਿਰਾਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਧਾਰਾ 99, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਜਿਰਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਰਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਿਰਾਹ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਥੋੜਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਹੁਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਨਾਮ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨਵੇਂ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਨੰਬਰ 1-ਏ ਅਤੇ 1-ਬੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਇਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਦਲੀਲਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪ੍ਰਥਮਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪੂਰਾ ਹਲਕਾ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਗਵਾਹੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਜੋ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਾ ਆ ਜਾਣ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਹੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9 ਅਤੇ ਪੋਸਟਰਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2 ਦੀ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਲੇਖਕਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵੋਟਾਂ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 10/12 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਚੋਪੜਾ, ਪੋਸਟਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹ ਅਤੇ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਗੁਪਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੈਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੈਨ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੋਸਟਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪੇਪਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੈਨ ਨੂੰ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਹ ਪੋਸਟਰ ਨੂੰ ਛਾਪ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਗੁਪਤਾ, ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੋਲਿੰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ- ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਦਿਆ ਰਤਨ ਸੋਨੀ (ਪੰਨਾ 36), ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਭਾਟੀਆ (ਪ. ਡਬਲਯੂ. 37) ਅਤੇ ਡਾ: ਰਾਮ ਸਰਨ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 38), ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਮੀਟਿੰਗ ਮੁਹੱਲੇਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੋਸਟਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੀਟਿੰਗ ਖਿੰਡ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਸੱਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਗਈ ਗੱਲਬਾਤ। ਇਹਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ VOL ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। XIV-(1)] ਪੋਸਟਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੈਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕਥਿਤ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 6271 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਸਤੰਬਰ, 1957 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 37 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। /6 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੂਨ ਜਾਂ ਜੁਲਾਈ, 1957 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੇ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 36 ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ ਜਾਂ ਮਈ, 1957 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਸੀ। ਇਹ ਗਵਾਹ ਹਰੀ ਮੰਦਰ ਬਾਲ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਫਲ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੈਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕਥਿਤ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੇਢੰਗੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ- ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9 ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਤਫਾਕਨ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੇ ਕਥਿਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦੁਰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 2) ਮੈਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਰਾਮ ਫਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 2 ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਬਿੱਲ ਅਸਲ ਵਿਚ ਗੁਪਤਾ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਪਤਾ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਸਮੁੱਚਾ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੇ ਬਿੱਲ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਇਹ ਬਿੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਡਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਬਿੱਲ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੁਵਕ ਸਰਨਾਜ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਬਿੱਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਇੰਨੇ ਘੱਟ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਗਲਾ ਕਦਮ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ (ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ) ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਨਾਕਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਰੜਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੋਸਟਰ ਛਾਪੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9 ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੋਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਿਸ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 9 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਟੀਕ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਗੁਪਤਾ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਫਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ। ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 33/ਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 33/ਬੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਾ ਸੂਰਜ ਭਾਨ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 33) ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9 ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 33 ਨੇ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਦਿ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀਕਲੀ' ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਹੋਏ ਲੈਟਰ ਹੈੱਡ 'ਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਸੰਪਾਦਕ ਸਨ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਿੱਠੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਮ ਚੰਦ (ਆਰ. ਡਬਲਯੂ. 3) ਅਤੇ ਮਹੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਆਰ. ਡਬਲਯੂ. 4) ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9 ਵਿਚਲੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 33/ਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 33/ਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. W. 33/A ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. W. 33/B ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਬਰਾਬਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 9 ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. W. 33/A ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. W- 33/B ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗੀ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਵੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9 ਦੇ ਕੁਝ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 33/ਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 33/ਬੀ ਦੇ ਕੁਝ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮਾਨਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9 ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਏਜੰਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1-ਏ ਅਤੇ 1-ਬੀ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ (ਏਜੰਟ) ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਹਿੱਸਾ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੋਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇਤਾ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਸਵਾਲ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਜਿਹੀ ਮਨਾਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਚੋਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਖ਼ਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਾ ਹੋਏ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦੇਣ ਤਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਸ਼ਰਾਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅੰਕੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਏਜੰਟ ਸਨ।

ਹੁਣੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਥੋੜੇ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਿੱਠ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਏਜੰਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਏ) ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ, ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਥੇ ਉਸਨੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਨ, (ਅ) ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਏਜੰਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਉਮੀਦਵਾਰ,

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਤੇ (?) ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਏਜੰਟ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਾਵ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ? ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਗੰਭੀਰ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੋਵੇਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਜੋ ਚੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਸਦੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੋਸਟਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 1 ਅਤੇ Exhibit P. 2 ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਏਜੰਟ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਹੱਦ, ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਸੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਹੱਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵੀ। ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੀਸਰੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚਲੇ ਸਬੂਤ ਇੰਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਪਤਲੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਏਜੰਟ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਪੋਸਟਰ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ. 2, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਛਾਪੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਨ ਸੰਘ ਦੇ ਕੁਝ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਾਂ ਨੇ 1954 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ ਫਰੰਟ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। 1956 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਥੇ ਇਸ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਫਰੰਟ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰੀ ਹੇਠ ਯੁਵਕ ਸਮਾਜ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਈ ਗਈ। ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੈਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਫੂਲ ਸਿੰਘ ਵੀ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਯੁਵਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਉਣਤਾਈਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯੁਵਕ ਸਮਾਜ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੁਵਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਚੱਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਹੱਦ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕੋਈ ਵੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੁਵਕ ਸਮਾਜ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮੈਂਬਰ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਭਾਵੇਂ ਮਾਮੂਲੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਘਾਟ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਠੋਸ ਬੁਨਿਆਦ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਆਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ ਫਰੰਟ ਜਾਂ ਯੁਵਕ ਸਮਾਜ ਨੇ ਜਨ ਸੰਘ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਰਸ ਦਾ ਹੱਲ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਲ 'ਤੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦਾ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਕਰਣ ਮੇਰੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੀ. ਆਈ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਨਾਲ ਪੀ. 2. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਕਲਪਕ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਕੁਝ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਵਿਕਲਪਕ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਪੋਸਟਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛਾਪਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਕੋਲ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਆਗਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਕਲਪਕ ਕੇਸ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਿਬ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਮਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸੰਸਕਰਣ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਝੂਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਲੇਖਕ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਸੀ। ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕੋ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੋਸਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੇ ਗਏ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਪੋਸਟਰ ਛਾਪੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਪੋਸਟਰ ਛਾਪੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਏਜੰਟ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਿਆਰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ,

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਲਟੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੋਸਟਰਾਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੋਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਚੇ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਗਲਾ ਦੋਸ਼ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲੈਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਕੱਢ ਰਹੇ ਹਨ। 1,000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ, ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਗਜ਼ਟਿਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਡੀ. ਪੰਡਿਤ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 39), ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਨ, ਦੇ ਸਬੂਤ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ ਦਸੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। 1,000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਲ-ਟਾਈਮ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਿਤ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਠੋਸ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਪਰਤੱਖ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਤਰਕ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨੀ ਸੌਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਕਮੇਟੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹਨ, ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸੇਵਕ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਇਸ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਨਤਾ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੋ. ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਮਨ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਮਨ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਮੇਤ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਵੋਟਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਵਾਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਮਨ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੋਟਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ, ਨੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੋਣ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 26 ਫਰਵਰੀ 1957 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਦੇ ਫੈਆਜ਼ਗੰਗ, ਤੋਕਰੀਵਾਲਨ ਅਤੇ ਪੱਤੀ ਨਾਹਰ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 123(7) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ ਇਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ, ਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਨੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟਾਂ ਪਾਈਆਂ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਆਚਰਣ ਧਾਰਾ 123 (7) ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਆਚਰਣ ਹੈ। ਉਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਟੱਲ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 123(7), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਮਨਾਉਣ ਲਈ। ਸੰਸਦ ਲਈ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਿਓ। ਇਹ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ, "ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 123(7) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਥੋਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਸਬਿਤੀ ਵਿਚ ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪੜਾਅ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 123(7) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਮਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਮਲਾਂ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਬੇਅਦਬੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਸਿੱਧੇ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਅਨੁਮਾਨ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਣ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਭਾਵੇਂ ਆਕਰਸ਼ਕ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੰਨਣਯੋਗ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟੇ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨਿਰਦੋਸ਼, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਨੇ ਕੁਝ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਗਏ ਇੱਕ ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਝੰਡਾ ਲੈ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਲੂਸ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਜਾਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਆਮ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 123(7) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਅਮਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਫੈਸਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦਰ ਦੇਵ ਭਾਂਜ ਬਨਾਮ ਰਘੁਨਾਥ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਨ, (1), ਮਹਿਤਾ ਗੋਰਧਨਦਾਸ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਚਾਵੜਾ ਅਕਬਰ ਦਾਲੂਮੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਨਿਆਲਚੰਦ-ਵੀਰਚੰਦ ਸ਼ੇਠ ਬਨਾਮ ਵਿਠਲਭਾਈ-ਰਣਛੋੜਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਵਿੰਦ ਬੱਲਭ ਪੰਤ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਡੀ. ਪੰਡਿਤ, ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਡੀ. ਕਪਿਲਾ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ. (ਬੀ. ਪੰਤ, ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰੀ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ। ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ, ਸ਼ਨੀਵਾਰ, 2 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ, 'ਦਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟਾਈਮਜ਼' ਵਿੱਚ 'ਪੰਤ ਦਾ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

- (1) XIX ਈ.ਐਲ.ਆਰ. (ਐਸ. ਸੀ.) 1.
- (2) VII E.L.R. 374.
- (3) IX E.L.R. 451.

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇੱਕ ਸਟਾਫ਼ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ “ਪੰਡਿਤ ਪੰਤ ਨੇ ਸੁੱਕਰਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਰਮਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਪੰਡਿਤ ਪੰਤ। ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਕਾਂਗਰਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਭਾਸ਼ਣ, ਦਿੱਲੀ ਸਦਰ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਵੀ 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ 6 ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। 1 ਮਾਰਚ, 1957 ਤੋਂ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਬਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਡੀ. ਕਪਿਲਾ, ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ 4 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪੰਤ ਨੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਬੇਲੋੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -

“123. ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ।—ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

“(2) ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼:

ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-

(a) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ-

(i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੋਟਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਵੋਟਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਭੇਦ-ਭਾਵ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਤ ਜਾਂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਾਂ

(ii) ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਵੋਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਰੱਬੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਵਸਤੂ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੁਫ਼ਤ ਕਸਰਤ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਵੋਟਰ ਦੇ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ;

“(ਬੀ) ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਾਅਦਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 123(2) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਬੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਵਰਤੋਂ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ 'ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਭਾਗ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। 123(2) ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ, 'ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ, ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਮ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ। ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਮੰਗਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਢਲਾ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਮੈਨੂੰ ਧਾਰਾ 123(2) ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ 1957 ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਸ. ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਉਚਿਤ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਮੰਗਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਚਿੰਤਤ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਨਤਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਕੁਝ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਲ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੁਕਸਾਨ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤੱਥ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਗਨ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਬੀ. ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 123(2) ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਤ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੇਲੋੜੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਜੋ ਸਿਰਫ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਸਿਰਫ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਵੋਟਾਂ ਮੰਗਣੀਆਂ (ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਮੰਨ ਕੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ) ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਮੁਫ਼ਤ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 123(2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਨੁਕਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 7 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਖਰਕਾਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ 1,000 ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਰੋਲ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਮਨੋਰਥਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਕੋ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਥੋੜਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਮਨੋਰਥਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2, ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਲੜੀਬੱਧ। ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਉਦਾਸੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਾਊ ਫਾਈ ਨਿਰਪੱਖ ਵੋਟਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਲੜਨ ਦਾ ਦਰਦ ਲਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।

(1) A.I.R. 1954 S.C. 210.

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਹ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 1,000 ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੀ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ 300 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਚਰਨ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਫਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਪਤਾ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਲ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 9 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਾਂ ਤਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਖ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਏ. ਸਿਰਫ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਜੋ ਇਸ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਿਸੇ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਟਾਲਣਯੋਗ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਨਾ ਰਹੇ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਬੋਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ APD ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ 300 ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.,...

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

